

Л.В. Гірінова, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ПРИВАТНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРОСТІР І СУЧАСНІ ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОСВІТИ

Ступінь упровадження інновацій в освіті за останні роки зростає в геометричній прогресії. Smart-технологія та web 2.0 змінили класичні методики навчання за допомогою вікі, блогів, web-сайтів соціальних мереж. У вересні 2007 року Девід Делгадо запропонував використовувати термін «приватний навчальний простір» по відношенню до персонального інформаційного простору, сформованому користувачем мережі Інтернет за допомогою соціальних сервісів web 2.0.

У травні 2014 року компанія Google запустила сервіс Google Клас, який відноситься до систем управління навчальною діяльністю LMS (Learning Management System). Сервіс призначено для підготовки, управління, поширення навчально-методичних матеріалів через Інтернет, забезпечення спільного доступу різних користувачів до цих матеріалів. За допомогою Google Класу викладачі можуть створювати курси в електронній формі для окремих дисциплін, забезпечувати ці курси навчально-методичними матеріалами, створювати і перевіряти завдання у встановлені терміни, виставляти оцінки і рецензувати роботи студентів, проводити планомірний контроль їх діяльності, розсилати оголошення. При цьому завдання та виконані роботи автоматично систематизуються в зрозумілу викладачам і студентам структуру папок і документів у хмарному сховищі Google Діску. Одночасно кожен студент отримує можливість побачити, в чому дійсно він зацікавлений, і чи не дуже відрізняються його реальні інтереси від бажаних. Сервіс соціальних закладок стає інструментом самоідентифікації особистості, дає користувачу можливість оцінити, при необхідності – скорегувати області власних інтересів, спрямувавши їх на саморозвиток, або знайти пріоритетну область для подальшого вдосконалення.

Розгортаючи приватну хмару для віртуального кабінету викладача, розподіляючи права доступу на утримання, формуючи різні спільноти, накопичуючи нормативно-методичні та навчальні матеріали, аудіо і відео контент, ми отримуємо хмаро-орієнтовану навчальну середу. Це штучно побудована система, що забезпечує навчальну мобільність, групове співробітництво викладачів та студентів, і що використовує хмарні технології для ефективного досягнення цілей навчального процесу. Під навчальною мобільністю

студента розуміють доступ, комунікацію, співробітництво, незалежно від часу і місця перебування, з метою участі у навчально-виховному процесі для всебічного розвитку особистості.

Ключові характеристики хмарних технологій (самообслуговування на вимогу, універсальний доступ до мережі; групування ресурсів, гнучкість та ін.) значно розширюють можливості користувачів у сфері отримання освітніх послуг. Ступінь доступності збільшується за рахунок того, що дані сервіси можуть підтримуватися різними по класу пристроями – від персональних комп'ютерів до мобільних телефонів. Такі технологічні параметри узгоджуються з головними принципами відкритої освіти: свобода вибору, інваріантність навчання, незалежність від часу, екстериторіальність, інтернаціоналізація, економічність, мобільність, рівність доступу. Будучи потужним інструментом відкритої освіти, хмари відкривають нові освітні можливості для тих, хто не в змоззі навчатися традиційним способом в силу різних причин. Допмагаючи реалізувати на практиці модель особистісно орієнтованої освіти, хмарні технології створюють сприятливі умови для розкриття індивідуальних здібностей кожного. Разом з тим мотиви вибору користувачами індивідуальних траєкторій навчання на базі хмарних технологій також впливають на конфігурацію освітнього контенту та динаміку його розвитку.

Перевага хмарного освітнього сервісу полягає в онлайнному контенті і відкритих ресурсах редагування, більшість з яких надається безкоштовно. Позитивні сторони впровадження «віртуального кабінету»: доступ до даних в будь-якому місці і в будь-який час, спільна робота над документами, зберігання даних великих обсягів, доступність і прозорість діяльності як викладача, так і студента, швидкість інформування студентів, збір і зберігання всіх даних в одному місці, організація спільної роботи. Зміцнення всіх зусиль і розповсюдження інновацій у кожній області життєвого циклу знань є завданням проекту відкритої взаємодії в особистому віртуальному кабінеті викладача. Створений за допомогою хмарних технологій віртуальний кабінет може стати місцем для колаборації, комунікації та кооперації викладачів і студентів з метою підвищення якості освіти та розвитку здібностей студентів. У числі підтверджених досвідом методичних переваг хмарних технологій: інтенсивне оновлення освітнього контенту, тренінг лідерських якостей і розвиток індивідуальної творчої ініціативи, практика самоорганізації в нових просторовоорієнтованих умовах, алгоритмізація досягнення мети з використанням механізмів моніторингу та контролю – головним є організація спільної науково-освітньої діяльності спільнот.